

nisteriets delvise afslag på aktindsigt i den tidligere økonomi- og erhvervsministers kalender.

Folketingets Ombudsmand udtalte bl.a., at han på baggrund af ministeriets beskrivelse af, hvordan – og af hvem – kalenderen var blevet ført, var enig i, at kalenderen måtte anses for et internt arbejdsdokument og derfor som udgangspunkt kunne undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 7, nr. 1. Imidlertid fandt Ombudsmanden, at så godt som alle oplysninger i kalenderen, herunder også de oplysninger, som vedrørte ministerens partimæssige og private aktiviteter, var oplysninger om faktiske omstændigheder i offentlighedslovens § 11's forstand.

Folketingets Ombudsmand udtalte endvidere, at alle kalenderens faktuelle oplysninger, herunder også oplysninger om partimæssige og private aktiviteter, efter hans opfattelse burde have været anset for at være dele af sagsforholdet (ministeriets førelse af ministerens kalender) og dermed omfattet af ekstraseringspligten efter § 11.

Udtalelsen fra Folketingets Ombudsmand kan forstås på den måde, at den bygger på, at alle kalenderens faktuelle oplysninger måtte anses for at have »væsentlig betydning for sagsforholdet«, og at oplysningerne dermed skulle udleveres (medmindre offentlighedslovens § 12 eller § 13 efter en konkret vurdering kunne anvendes). Udtalelsen forholder sig imidlertid ikke udtrykkeligt til væsentlighedsvurderingen, og det giver anledning til tvivl, hvordan udtalelsen skal forstås på dette punkt.

3.3. De forskellige ministerier har generelt fulgt den praksis, at der – medmindre den enkelte oplysning kan undtages efter offentlighedslovens § 12 eller § 13 – gives aktindsigt i de oplysninger i en ministerkalender, som vedrører ministeraktiviteter.

Derimod har praksis hidtil bygget på, at ekstraseringspligten efter offentlighedslovens § 11 ikke på samme måde betyder, at der er aktindsigt i de dele af en ministerkalender, som vedrører partimæssige eller private aktiviteter.

Der er imidlertid opstået usikkerhed om, hvorvidt denne praksis er forenelig med Folketingets Ombudsmands opfattelse af ekstraseringspligtens betydning for aktindsigt i ministerkalendere.

Dette skyldes, at ombudsmandsudtalelsen vedrørende den tidligere økonomi- og erhvervsministers kalender som nævnt i pkt. 3.2 kan forstås på den måde, at alle kalenderens faktuelle oplysninger, herunder også oplysninger om partimæssige og private aktiviteter, efter ombudsmandens opfattelse burde have været anset for at have væsentlig betydning for sagsforholdet,

og at oplysningerne dermed som udgangspunkt skulle udleveres.

Som nævnt i pkt. 3.2 giver det anledning til tvivl, hvordan ombudsmandsudtalelsen skal forstås på det ovenfor omtalte punkt, men Justitsministeriet deler i givet fald ikke den beskrevne opfattelse af den praktiske betydning af offentlighedslovens § 11 for aktindsigt i ministerkalendere.

Når det gælder oplysninger i en ministerkalender om partimæssige eller private aktiviteter, vil den vurdering af oplysningernes betydning for sagsforholdet – som efter offentlighedslovens § 11 skal foretages konkret af det enkelte ministerium – således efter Justitsministeriets opfattelse generelt føre til, at oplysningerne i vidt omfang ikke vil skulle udleveres.

Oplysninger i ministerkalenderen om fortidige partimæssige eller private aktiviteter vil således f.eks. ikke (længere) have betydning for at kunne sikre overblikket over, hvilke aktiviteter ministeren har i den kommende tid. Sådanne oplysninger bruges formentlig generelt heller ikke bagudrettet af det enkelte ministerium.

I forhold til oplysninger om fremtidige partimæssige eller private aktiviteter vil det efter Justitsministeriets opfattelse kun være visse former for oplysninger, der har en betydning for det at føre ministerens kalender. Oplysninger om, hvad aktiviteten går ud på, og om deltagerkredsen vil således efter ministeriets opfattelse givetvis kun meget sjældent være ekstraseringspligtige.

Det kan endeligt nævnes, at der – som konsekvens af en beslutning om kun at føre én kalender for ministeren – også vil kunne optræde oplysninger i ministerkalenderen, der ikke på noget tidspunkt har spillet en rolle for ministeriet, men som optræder i kalenderen, f.eks. fordi ministeren (som privatperson) har brug for at blive mindet om, hvad ministerens børn skal foretage sig i weekenden.

4. Fremmed ret

4.1. En ministerkalender vil også i Norge i praksis være et internt arbejdsdokument, der ikke er omfattet af retten til aktindsigt efter den norske offentlighedslov. Den norske offentlighedslov indeholder endvidere ikke en bestemmelse svarende til § 11 i den danske offentlighedslov, der skaber en pligt til at ekstrahere visse oplysninger fra en ministerkalender.

Der er således ikke ret til aktindsigt i ministerkalendere i Norge.

Der har imidlertid i Norge udviklet sig en praksis, hvorefter de enkelte ministerier af egen drift offentlig-